
Uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 8/9(81), 79-81

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Główną jednak dziedziną jego aktywności naukowej było prawo pracy, prawo handlowe i procedura cywilna. Jego komentarze do prawa pracy, jego kodeks ubezpieczeń społecznych, zarys polskiego prawa robotniczego, komentarz do kodeksu handlowego, napisane wspólnie z prof. Tadeuszem Dziurzyńskim, są wybitnymi pracami i mają znaczenie fundamentalne, studia zaś jego nad polskim prawem prywatnym i procesowym, rozsiane w postaci niezliczonych artykułów w rozmaitych przedwojennych pismach krakowskich, lwowskich i warszawskich, stanowią zbiór o wyjątkowej, nieprzemijającej wartości prawniczej.

Znalazłszy się po wojnie w Izraelu, nie zaniedbał pracy naukowej i publicystycznej, o czym świadczą liczne artykuły, eseje i rozprawy naukowe, ogłaszane w miejscowych czasopismach fachowych. W roku ubiegłym wydał obszerną monografię pt. „Prawo o pracy w godzinach nadliczbowych i o urlopach”, wydane nakładem Wydziału Prawnego Histadrutu.

Nie tylko więc w literaturze prawniczej polskiej, ale również — już po wyemigracji — w literaturze izraelskiej dr Zygmunt Fenichel zdobył sobie wybitną i trwałą pozycję.

dr Tomasz Aschenbrenner

Z KARTY ŻAŁOBNEJ

W dniu 18 stycznia 1964 r. zmarł w wieku lat 51 adwokat Eustachy Duda.

Zmarły wpisany został na listę Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Bydgoszczy w dniu 8 marca 1958 r., jednakże praktyki zawodowej nie wykonywał. Dzięki swym nieprzeciętnym zaletom serca, gruntownej wiedzy fachowej oraz pracowitości i sumienności zawodowej zaskarbił sobie na stanowisku referendarza w Prokuraturii Generalnej, a następnie w Wydziale Prawnym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy ogólne uznanie i poważanie.

Przedwczesna jego śmierć wzbudziła szczery żal.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. Uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej

1. RADA ADWOKACKA NIE JEST UPRAWNIONA NADAĆ RYGOR NATYCHMIASTOWEJ WYKONALNOŚCI SWEJ UCHWALE W SPRAWIE PRZENIESIENIA SIEDZIBY ADWOKATA

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 12 czerwca 1964 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołań adw. X od uchwały Rady Adwokackiej w A z dnia 25 kwietnia 1964 r.,

przenoszącej siedzibę adw. X z B. do S. i przydzielającej go do Zespołu Adwokackiego w S., oraz od uchwały tejże Rady Adwokackiej z dnia 16 maja 1964 r. nadającej uchwale z 25 kwietnia 1964 r. rygor natychmiastowej wykonalności.

postanowił:

- 1) odwołanie adw. X od uchwały Rady Adwokackiej w A. z dnia 25 kwietnia 1964 r. pozostawić bez uwzględnienia;
- 2) odwołanie adw. X od uchwały Rady Adwokackiej w A. z dnia 16 maja 1964 r., jako bezprzedmiotowe, pozostawić bez rozpoznania.

Uzasadnienie

Rada Adwokacka w A. opierając się na wszechstronnym rozważeniu okoliczności sprawy, uznała, że dalsza praca adw. X w Zespole Adwokackim w B. jest niemożliwa i że zachodzi konieczność przeniesienia jego siedziby z B. Adw. X w zasadzie nie sprzeciwiał się przeniesieniu jego siedziby z B.; zabiegał jedynie o wyznaczenie mu siedziby w K. Rada Adwokacka uznała jednak, że wobec złych stosunków panujących pomiędzy członkami wszystkich zespołów adwokackich w K. z adw. X byłoby niepożądane — z punktu widzenia harmonijnej współpracy w zespole — wyznaczanie siedziby adw. X w tej miejscowości.

Wydział Wykonawczy nie znajduje podstaw do kwestionowania tego stanowiska Rady, mającej najlepsze rozeznanie w tej sprawie. Wyznaczenie adw. X siedziby w S. opiera się na planowym rozmieszczeniu adwokatów na terenie województwa i również nie nasuwa wątpliwości. Z tych zasad nie można uznać trafności wywodów odwołania od pkt 2 uchwały Rady z 25.IV.1964 r.

W związku z nieuwzględnieniem tego odwołania bezprzedmiotowe stało się odwołanie dotyczące nadania przez Radę rygoru natychmiastowej wykonalności powołanej uchwały z 25.IV.1964 r.

Wydział Wykonawczy uważa jednak za konieczne — w kwestii nadania rygoru natychmiastowej wykonalności nieprawomocnym uchwałom rad adwokackich — wyjaśnić, co następuje:

Zgodnie z wyjaśnieniem Wydziału Wykonawczego zawartym w jego uchwale z dnia 22.II.1963 r. („Palestra” nr 4/1963 r., str. 71), mającym zastosowanie także po wejściu w życie nowej ustawy o ustroju adwokatury, przepisy k.p.c. stosują się w całej rozciągłości w postępowaniu przed organami adwokatury w indywidualnych sprawach z zakresu administracji państwowej (art. 2 § 2 k.p.a.). Za takie sprawy należy uznać jedynie sprawy wpisu na listę adwokatów i aplikantów adwokackich oraz skreślenie z listy. Pozostałe sprawy, a zatem również sprawy dotyczące siedziby wykonywania zawodu, jako nie wchodzące w zakres administracji państwowej, powinny być załatwiane w trybie uregulowanym przez przepisy ustawy o ustroju adwokatury, te zaś nie przewidują wykonalności nieprawomocnych uchwał.

2. WARUNKI WYPŁACANIA KOSZTÓW PRZENIESIENIA BYŁYM APLIKANTOM ADWOKACKIM WPISANYM NA LISTĘ ADWOKATÓW W RAZIE PRZENIESIENIA SIEDZIBY

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 9 lipca 1964 r.)

W uzupełnieniu uchwały Wydziału Wykonawczego NRA z dnia 20.X.1961 r. (ze zmianą wprowadzoną uchwałą z dn. 25 kwietnia 1964 r.) w sprawie ustalenia

wydatków, które mogą być pokrywane z Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich,

postanowiono:

- 1) byłym aplikantom adwokackim, którzy po złożeniu egzaminu adwokackiego i po wpisie na listę adwokatów obiorą siedzibę w innej miejscowości aniżeli ich dotychczasowa siedziba i uzyskają zgodę rady adwokackiej na przeniesienie się do obranej przez nich siedziby — należy wypłacać koszty przeniesienia zgodnie z zasadami przewidzianymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce pracy (Dz. U. Nr 33, poz. 279) i z zastrzeżeniami przewidzianymi w niniejszej uchwale;
 - 2) wysokość ryczałtu na przeniesienie przewidzianego w § 37 rozporządzenia z dn. 24 lipca 1948 r. wynosi:
 - a) przy przeniesieniu się z siedziby urzędowania wojewódzkiej rady adwokackiej do innej miejscowości na terenie tej samej izby — jednomiesięczne wynagrodzenie w wysokości 2 000 zł;
 - b) przy przeniesieniu siedziby z Izby: warszawskiej, łódzkiej, krakowskiej, katowickiej i poznańskiej na teren innej izby — wynagrodzenie trzymiesięczne w łącznej wysokości 6 000 zł;
 - 3) koszty przeniesienia i ryczałt przewidziane w pkt 1 i 2 niniejszej uchwały nie należą się, jeżeli przeniesienie siedziby następuje do miejscowości, w której rada adwokacka danej izby ma swoją siedzibę urzędowania;
 - 4) wypłata kosztów przeniesienia i ryczałt może nastąpić tylko w razie przeniesienia się w ciągu 6 miesięcy od daty wpisu na listę adwokatów.
- Powyższą uchwałą postanowiono rozesłać niezwłocznie wszystkim radom adwokackim do wiadomości i stosowania.

B. Instrukcja w sprawie wypłacania kosztów przeniesienia byłych aplikantów adwokackich

Na zasadzie uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 30 lipca 1964 r., zlecającej Skarbnikowi NRA opracowanie instrukcji w sprawie wykonania uchwały Prezydium NRA z dnia 9 lipca 1964 r., ustala się, co następuje:

§ 1

Zgodnie z uchwałą Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 9 lipca 1964 r. **byłym** aplikantom adwokackim w razie przeniesienia siedziby do innej miejscowości należy wypłacić:

- a) zwrot kosztów przejazdu przenoszącego się i członków rodziny I klasą pociągiem osobowym, a w wypadkach wyjątkowych — pociągiem pospiesznym,
- b) diety za czas podróży i za pierwszy dzień pobytu w nowej siedzibie osób wymienionych pod a),
- c) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego najtańszym środkiem komunikacji,